

Egész évre . . . . . 4 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdeléseket felvesz
a kiadóhivatal.

Don Tschatschino de la Cava.

Rajz
a szivek világából.

Irta:
Gárdonyi.

gy majoros udvarán Spanyolhon kék ege alatt a kut mellett látták egymást először.

Az ifju pillanatra megállt, mintha szivének egy szokatlanul nagy dobbanása miatt nem juthatott volna lélekzethez.

A hölgy szemérmesen süté le hosszú szempilláit.

— Én don Tschatschino de la Cava vagyok, pesszimiztikus költő és titkos drámaíró, — mondá az ifju és udvariasan billenté meg hosszú füleit.

— Én meg Füléza vagyok, madridi születésű, — felelt a hölgy.

— Ah! Mindjárt gondoltam az elegáns megjelenéséről. Tehát Nagysádat is vízholdásra kényszeríté a végzet.

— Oh igen.

— Nyomorult sors! De vigasztalódjék donna Füléza, ha társ akad a szerencsétlenségben, könnyebb elviselni. Eddig csak az onclim, akinek Ősz Vér a neve, volt társam, s együtt születtünk születésünket, de most valóban nagy szerencsémnek tartom, hogy kegyedet megismerhettem.

— Oh én osztozni fogok sorsukban.

— Hogyan? talán éppen a mi gazdánk vette kegyedet?

— Oh nem: a szomszéd.

— És mikor, ha szabad kérdenem.

— Tegnap, — felelt szendén Füléza.

— Így hát nem csudálkozom, hogy principálisom a derék don Parippo de l' Istallo, nem látta kegyedet, sem mostoha fia a csécsap Tschicau, akire mód nélkül haragszom.

Az érdekes diskurzust a két mindenese közlelése szakítá félbe.

— Tehát holnap viszontlátjuk egymást, — sugá don Tschatschino.

— Igen, holnap, — felelt szemérmesen donna Füléza és ábrándos szemeit lesüté.

Füléza mindenese ekkor fölemelé farkósát és oldalba csapván vele donna Fülézát, így kiáltott:

— Czoki!

És donna Füléza egy kecses ugrással elugrott a kuttól és tova bandukolt a vizes edényvel az uton.

Don Tschatschino összevont szemöldökkel nézett a mindenese után, és haragosan morgá:

— Nyomorult!

*

Mindennap találkoztak ezután a kutnál, s mindennap nagyobbodott szívükben egy titkos, magasztos érzés, amelynek neve: szerelem.

Don Tschatschino de la Cava egy napon így szólt kedveséhez:

— Donna Füléza, tegnap egy verset irtam keserülapura kegyedhez. Nagybátyám Ösz Vér igen esinosnak találta, de a censor, akit különben don Öccör de la Jassolnak neveznek, lebögte és a széna között bevette. Így tehát nem maradt más hátra, mint hogy a kegyed iránt lángoló költői érzelmemet prózában rebejsem el, Füléza, én szeretem kegyedet.

Füléza egy szunyogot rebtentett el a füleivel homlokáról, s ezt rebege:

— Oh uram!

Don Tschatschino hévvel folytatá:

— Füléza, világ legbájosabb Fülézája! Nyujts a reménynek parányi édes bogancscsát és mi kéjjel legeljük át az életet. Oh mondd, rebege el: szeretsz-e?

Fülézának diónyi örömkönnycsepp pottyant le fekete szemepillájáról.

— Igen, — susogá alig hallhatóan, mire don Tschatschino nagy örömmel gyulladván, át akará ölelni Fülézát, hogy az első csókot ajkaira nyomja, de e pillanatban zuhogó záporoként tánczolt don Tschatschino de la Cava oldalain a mindenes göröcsöse és elveré őt imádottjától.

Másnap don Tschatschino így üdvözlé Fülézát:

— Édes Fülézám, alig vártam hogy találkozunk, alig vártam, hogy elmondjam tervemet.

Donna Füléza érdeklődéssel emelte az égnek füleit.

Don Tschatschino folytatá:

— Egész éjjel zúgolódtam rabságunk felett. Irtam egy tragédiát és három átkozódó költeményt. Mindnek ez a mottója:

„Le a zsarnok mindenessel,

Miért tángál a fütykössel.“

— Az Istenért mit akar ön?

Fellegrádri Labotin.

Enlénymet járgányaim magaslatán lebegtetve haladok át a Tejfelesközön, midőn egy kartonruhába rejtett gyönyörű tündérel találkoznak agyammak ablakai. Két orcáján ott virult a hajnal, dús hajzatán ott feketéllett az éj, szivárvány szemöldei alatt: két darab vakító fényű esthajnali csillag. Kezében valami papirossal körültekert hengeralakú tárgy volt.

— Azt akarom édesem, hogy rugjuk agyon a mindenest, aztán szökjünk el együtt világgá! Menjünk el a narancserdőkbe a zöld lombok alá, a hős forrás mellé és kössünk polgári házasságot, éljünk boldogan.

— Inaim remegnek!

— Ah mi bájos élet lesz az! Szabadon, mindenesek nélkül, apró Tschatschinók által körülugrálva!

Füléza szemérmesen süté le szemeit, s első lábával kapált zavarában.

Ekkor a mindenes hozzájuk lépett.

Füléza ezt sugá:

— Ne bántsuk őt, hanem pont éjfélkor szökjék ki s legyen itt.

A mindenes ezuttal donna Fülézát csapkodta oldalba.

*

Az éj sötét leple alatt jó utat tett meg a két szerelmes.

Idegen tájon egy gyönyörű domb tetején álltak meg.

A nap tüzes karimája ekkor bukkant fel a hegyek mögött, s aranyos sugárküllői az égbolt közepéig értek.

Don Tschatschino örömteljesen kiáltott fel:

— Füléza! üdvözljük egy szép dallal szabadságunknak aranyhajnalát.

Donna Füléza telerántá a tüdejét levegővel s harsány, messzehallatszó tenor hangon kezdé:

i ááá! i-áááá! i! i! á! á-á!

Don Tschatschino pedig erőteljes bariton hangon ordítá hozzá a secundot.

Haj! Ez volt a szerencsétlenségük!

A távolból két alak futott feléjük, a két mindenes

Fátyolt a következő képre! Dugjuk be füleinket, ne lássuk don Tschatschino de la Cava és donna Füléza megrakását, ne halljuk miként döngetik el a két szökevényt.

Fátyolt és parafát!

Letérdeltem előtte az utcán és szívem meglepetését torkomra hangolám:

— Ki vagy te tündéri bűbájak kecses magazinja, honnan tűnsz elém te rózsailattól mámoros agyvelőnek legszebb álomképe? Oh nyisd fel hajnalarczodnak gyönyörű kis biborvágányát és zengj, felelve-nyezz nekem tünemény!

És ő felelt:

— Lepény Zsófi vagyok. A Vlaszatyától jövök. Az apámnak viszek budai keserűvizet.

Pagát Pepi ultimói.

Habemus! Van elnökünk, megválasztottuk egyhangulag, mert snassz időket élünk, már pártoskodni sem lehet. Két csikó riva jött ki a teremből. Mi bajotok? Kérdem. — Hát amiatt ritak, hogy már most nem viselhetik a kék dekorációt a gomblyukjokban.

Jó hogy több tisztség már nincs a segélyegyletnél, mert így is minden före két hivatal esett. Kérdik, hogy én mi akarok lenni. Balokok, mondom nekik, csak nem hiszitek, hogy titulusra vágyom? Én a titulust csak bibendivel szeretem.

Jön az ismerkedés. Mondtam a gyerekeknek: addig ismerkedünk, míg magunkra sem ismerünk. Amit asztal fölött találunk: elköltjük. Aztán az asztal-alját magunkkal betöltjük. A házi szolgának meghagyjuk, hogy reggel vigyázzon a söprögetésnél, nehogy egy-egy csikót úgy kelljen kiválogatni majd az üvegcserepek közül.

GRI — BUGRI.

UGRI: — Hogy összeveszett ez a két prókátor!

BUGRI: — Hja barátom, s z e s z mellett könnyen felhevíül az ember!

UGRI: — * Hogyan van az hogy egészségügyi konferenzia tagjai horhelykednek?

BUGRI: — Hát az úgy van, hogy korhely gyomorral nagyobb kedve van az embernek az egészségről tanácskozni.

A jövő századból.

- Hova való?
- Ausztráliába.
- Mi az anyanyelve?
- Volapük.
- Vegye tudomásul, hogy holnap rendőri fedezet mellett hazájába repül.
- Nem jók a szárnyaim, reperálatni kell.
- A repülő tolonczgéppel fog utazni. Passirt!

Röndszólás.

Minékfolytán tehát lévén azonképen,
Hogy rablás történnén az elmullott héten,
És cigányok jöttek gyanuba minálunk,
Ezennel tehátlan parancsot kiáltunk.
Nem szabad rabolni, mert aki ezt tenné,
Másvilágon érte büntetésit venné.
Tilos az cigányság és kártyák vetése,
Mert léssen megcsalva emberek hívése;
Csizmákat pediglen az vásárra vinni
Nagyon is tiltatik, el köll aztat hinni.
Mert ha Marczaltőre csizmát nem vitt volna,
Az négy csizmadia maig is szurkolna.
Az tojték-pipát meg foglalják cserépbe,
Hogy meg ne kívánja az rablóknak népe.
Miket is elmondván, maradtam egészen
Muki von Röndörzö dunántúli részen.

Tsörge Ádány levele a zú Násszáhol Tzompó Mihájhol.

Tisztös Ná-
szom!

Mán mondok
mögnyizöm azta
Deják Feren-
czöt, a Zany-
nyukka, mer
úvvót a Zuj-
ságbo hogy ki-
vertik vasbú
osztég fölütet-

ték egy toromra, még a zis benne vót, hogy a kirá mög a főséges minisztérnyom is mönnizte. Mán Nászom az szíp löhet így gondúkodttam a zannyukommaa. A kukoriCza meg az Szöllő jó fizetött, mondok, hát ezt a pizt rászánom. Jaj Éldös nászom, csak törött vóna ki az kerekem küllője, vagy lött vóna valami más veszödelöm, csak maratam vóna othunn, mér mer annyi bajjom vót hogy még az létánibo is fővöhetnének mártérosnak. Mikó bégyüttünk Györbe, mögkérözöm, hogy hun löhet fölünyi. Aszonták hogy abba nagy házbo. Bemönök a Zannyukkaa, osztég aszondom egy embörnek, hogy ki a kocsissa annak a gőzösnek, mér, mer én mögfogodom. Aszonták hogy váccsak bilértöt az pénztálná. Odamönök az Bilértés úrhol osztég aszondom: Aggyon az ur bilértet. Aszongya: hová? Mondok: az Naccságos Deják Ferencz urhol a kit kivertek vasbú. Aszongya: Budapestre? Mondok: Odahát! Aszongya: Mülük osztál? Mondok: Háta Paraszt osztába. Én is mög aZannyuk is. Aszongya: Füzessön kee Öt Pöngöforintot, mög negyven Krajczárt. Mondok: Ölig lösz tán három pöngő is. Aszongya: Itt nöm löhet alkunnyi. Mondok: Ne izéjjen a Zúr, hiszön tudom én jobban, velem is aakuttak mikó fuvaros vótam. Aszongya, hogy nem szót semmit, hanem bécsapta az ablaktyát. Ájnye anyuk mondok, micsinyájunk? Aszongya hogy csak agyuk mög, a mit kir. Oda mönök az üveg kasznyijáhol, a kibe üt, osztán békajáttok: Hajja-e az ur nem löhetne az bakra ünny az kocsis mellé. Aszongya, hogy röhögött. Mondok: Hát talán az saroglábo is mögférnék a zannyukkaa. Aszongya hogy izé seemmit se mondott hanem még mindétig röhögött. No mondok hát aggyon az úr úgy a hogy monta, de legalább azt a negyven krajczárt engeggye ee. Nem engedte ee, hát csak mögvöttem a bilétyit, hanem még azt mögkírdöztem hogy eevisznek-e ezér Pestig. Mikó má mögvót az bilét, mondok a Zannyuknak: Gyere. Oszteg kimöntünk az Zajtón és beleütünk a kocsiba.

Szíp kocsi vót. Kannapékök vótak benne. Nem mertünk leünni mér mer mondok akkó talán többet kő füzetnyi. Röggetü estig ott átunk, délbe ettünk szalonnát, de vizet nem tuttunk innya. A Zannyukom mindig fohászokodott hogy jaj béh soká indul mán a gőzös. Este asztán hat órakor mögindút. Mögát sokszor, de vigyáztam hogy előbb ki ne szájjunk. Eccő csak aszt kajátták: Pápa kinézek a Zablakon, hát odaszó egy kondoktor hogy mit keresek az kopétába. Mi köze hozzá mondok: Pestre mögyök a Zannyukkaa, az naccságos Deják Ferencz urhó. Aszongya, hogy szájjunk ki. Mán mondok én kifüzettem az bilétet még Györbe, hát nem is szállok ki, Pestig. Aszongya, hogy nem Pestre mén ez a gőzös. Dejszen mondok, majd emögy e Pestre is. Lássa Nászom kihúztak az kupétábú osztán egy pengöt fizettem Pápán. Hijába montam, hogy a kocsis a hibás mér hozott e Pápáro. Ille hunczutok az urak.

mellel maradvány
Hü násszo
Tsörge Ádány
salytos és nömös.

Klappantyu.

Panna fülelt, a bokor zörgött...
„Ne hozzon senkit most az ördög!”
— Hogy így kiállott oka volt rá —
... Jancsi mondá.

Bakter.

Bernát Gazsi Nr. II. nagy mondásaiból.

Olyan szórakozott voltam a minap a vendéglőben, hogy megettem az étellel együtt a tányért és szalvétát is, sőt már a pinczért is csaknem lenyeltem, de szerencséjére jókor figyelmeztetett, hogy ő nincs az étlapon.

*

Akkorát tüszentettem, hogy a chinai meteorologiai intézetnek vihart jeleztek Európából.

*

Olyan alacsony sarku cipőt csinált a suszterom, hogy le kell mennem a pinczébe, ha le akarom kfélni.

*

Egyszer meg akartam házasodni, de abba maradt a dolog, az anyós miatt, akinek olyan förtelmes nézése volt, hogy a kutyák mindenüt vonítani kezdtek, amerre ment.

GARABONCZIÁS

(Önéletrajz.)

I.

Minthogy manapság minden tisztességes ember születéssel kezdi az életét, nagyon természetes, hogy nekem is hódolni kellett a szokásnak.

Születésem valószínűleg titokban történt, mert én, bármiként is erőltessem a fejemet, nem tudok visszaemlékezni reá.

Emlékezetem attól a percztől veszi kezdetét, midőn egy rendkívül gonosz, ránczos arcú asszony-ság forró vízbe nyomott.

Felkiáltottam, hogy nem óhajtok fürdőt venni, de kiáltásomat félremagyarázták.

— Milyen jó tüdeje van a kölyöknek, — mondá egy fiatal, szakállas férfi, aki mosolyogva nézett.

— Ah uram, — kiálték ismét, — ha csak egy szikrája is van az emberszeretetnek az ön szívében, mentsen meg ettől a boszorkánytól, aki úgy bánik velem, mintha meg akarna koppasztani, mint a csirkét.

A vénasszony irtózatosan paskolt és így felelt:

— Valóban erős és egészséges fiu, szakasztott apja.

— Hol van az apám? — ordíték haraggal.

— Csakugyan hasonlít hozzám, — szólt a szakállas férfi.

— Tehát ön az apám? — kiálték csudálkozva.

Azonban nem értették meg szavaimat, mert

miként később tudtam meg, az angyalok nyelvén beszéltem.

A vénasszony kirántott ekkor a vízből és belecsavargatott erősen valami rongyba.

Kétségbe voltam esve, azt hittem, hogy az egyiptomi mumiák sorsára jutok. Már vártam, hogy mikor tömködik belém a mirrhát és cassiát és hogyan szedik az orromon át agyvelőmet.

Azonban másként történt a dolog.

A vénasszony újra megragadott és egy végtelen hosszú pántlikát tekergetvén a hasam körül, vánkosba kötött és odavitt egy halavány, kedves arcú nőhöz, aki megésókolt.

Ránéztem az órára, a mutató a VIII-on állt.

— Kérek reggelit! Éhezem! — kiálték türelmetlenül, s a halvány beteg asszony megértette amit mondtam.

Kibontá keblén az inget és valami kellemes puha gömbhöz szoritá arczomat.

Ugyane pillanatban meleg és illatos folyadék fecskendezett ajkaim közé.

Felnyitám szemeimet és megnéztem mi az, azután sértett önérzettel rántám el fejemet és felkiálték:

— Asszonyom, csak nem gondolja kegyed, hogy én szopni fogok, mint a tengeri nyul.

Csakhogy ezt már nem értette a jóarcú nő. Ujra oda nyomott kebléhez és én pirulva a megalázáson, engedve az édes erőszaknak, — szoptam.

Lyra.

Bántalom, pletyka, bánat érhet;
Keresztem hordom némán, szóltan;
Eltűrök mindent — kedves — értted,
Csak ne szeress, csak mondj le rólam!

Sün Sertés

Mit mondott?

— Uram! — szól gazdájához a kereskedő-ségéd, — ha vissza nem vonja ön amit mondott, kénytelen vagyok elhagyni üzletét.

Kérdés: Mit mondott a kereskedő a segédnek?

(Felmondott.)

Szóhiba.

Terának csak arra volt gondja,
Peti hogy az övének mondja.
„Óh, édes enyém!” — mondta Peti,
De nem neki.

Discretio.

Éled a szív, a lélek
Hangod pacsirta-dallamán.
Ely szüzi vagy, ely lizta —
Mint a szabin-nők hajdanán.

Évényed — mint a szikla —
Szilárdan áll — óh fájdalom! —
Lelked fehér, de barna
Az — anyajegy a válladon.

Sözenguz.

A hapták.

Azt a sistergő istennyilára felkunkorodott pedert rézbajuszos füttyölőjét a ragyogó csillagokba forgatott pereczrudat nyelő mivoltodnak! Mikor én neked aszondom hogy hapták! akkor úgy állj előttem mintha a Brodszky fotografus masinája előtt állnál!

Garabonciás Diák iszonyatos ákaiból.

A marczaltői uton csinálj kéjutazást!

Gyógyítsák ki az anyósodat a halálos betegségéből, s neked kelljen fizetni az orvosi honoráriumot!

Citadella nőjön a hasadban és úgy nyikorogjon a torkod mikor lélekzetet veszel, mint a M. Á. V. terhes vonata!

Grajsz Scholomon a Fükürütz Sigával.

Siga: — Scholomon, the manthál nékem, hod ledjek edj nazarenos.

Scholomon: — No igen. Akkor nem khell fedjvert fogni.

Siga: De van abban a vallásban is bérálás szentsége, mert azthat már sokszor felvettem magamra.

Scholomon: — Thodod ez edj olyan szentség, aminek legalább emlegetheted a szentségét!

Garantirozott hírek.

Névmagyarosítás. Wottitz Károly győri lakos D a m o n r a, Perl József szintén győri lakos pedig ennek folytán Pithiasra változtatta nevét belügymisteri engedélylyel.

A Lakatos cigányfamilia megtelepedvén városunk határában, ajánlkozik bizalmi állásokra. Legfőbb erénye, hogy megbízható és nem szurkos kezű. Igen szép bizonyítvánnyal bocsájtották el őket a marczaltői vásárosok.

Utczáink tisztogatását a város saját külön cigányai nagyon szép eredménnyel végzik. A tegnapi hetivásáron a fehérvári-utczából kilencz ostornyelet, egy meszelőt, 6 skatulya kocsikenőt, két lapátot eltisztogattak.

Ereb Iczig Kinizsi.

Azthat khivánok én thenked, hodj levelezzen hozzád a Perl vagy a Tallián.

Rügthün ithelő bíróságot khér a Sala, Somogy és Veszprémmegye.

Bizom mi is khérhetnének legalább csak edj kissé gyorsabban ithelő bíróságot a mosthani helyjett.

Irodalom.

„Legujabb szerelmi levelező” czim alatt érdekes művecske látott napvilágot. Ömlengő szerelmi levelezések képezik tartalmát, a gyöngéd vonzalom megkapóan hű leírásában. A művet Wottitz Károly és Perl József irták, ajánljuk jó barátoknak levelezési segédkönyvül.

Vész-jel-balláda.

Rettegve, remegve, dideregve megirta:

Don Gittaró Jannó.

Luitpoldó Mandelinó
Spirituszszal fabrikandó
Becsapavit direktorés
S illa-berki, volt futandó.

Don Carolus della Nottitz
Igy szavalla a gyűlésen:
Non férendő, non rívandó,
Ibi állok hősleg résen.

Don Perelus Perlekádó
Advocató non szájtátó
Haragudván így kiálta:
Megállj, azt a vakapádó!

És olvasván és emelvén
Ibi-ubi sok-sok vádat,
Direktorok fordítanak
Perelusnak igen hátat.

Don Perelus Perlekádó
Ül egy álgyu tetejében,
Don Carolus delle Nottitz
Másik álgyun szembe épen.

Et furfangos Perlekádó
Feljeleni don Carólót,
Nyilvánítja őt halottnak,
Kivel nem viv kardra solót.

Don Carolus szint azonkép
Perlekádót feljeleni
S ilyen néppel sem ő nem viv,
Sem a nagy világon senki.

Ergó morgó ottan ülnek,
Pifi-pufi, szól az üteg,
De hiába, nem ölhetnek,
Nem árthatnak életüknek.

Don Gitarró remeg, reszket,
Hány magára sok keresztet,
Ugy fél, hogy a két nagy álgyu
Elsülni lesz elég bárgyu.

(Folyt. köv.)

Milyen könyvet olvas?

Apa: — Melyik könyv van a kezében?

Fiu (a szögletből): — A diák könyvem.

Apa: — Kölyök, te hazudol. Hiszen a diák-
könyved sokkal kisebb.

Fiu: — Ja édes apám: a „Garabonczias-Diák“
könyvet akartam mondani.

Czivilizáció Nyu lon.

Egy kis párbeszédet lesett meg a „Garabonczias“
ujdonságírója, mely azt mutatja, hogy Nyulon óriási
rohamléptekkel haladnak előre a kulturában. A párbe-
széd így folyt le:

Jancsi béres: — Hová megy nagysád?

Juczi szolgáló: — A kutra. Hát kegyed?

Jancsi: — Megyek trágyát hordani. Ajánlom ma-
gamat.

Juczi: — Alázatos szolgálója.

Szerkesztői üzenetek.

B A. Versében nincs ötlet. Próbál-
kozzék humoros apróságokat írni.
Talán ezek elsülnek. — **Sün Ser-
tés.** Csak a neve ellen van kifogá-
sunk. Alapos aggodalmunk van
a. a nézve, hogy ily nevek követ-
keznek ezután: Csere-Rovar, Him-
Keeske, Orangu-Tang, Denegér stb.
S a közönség azt hinné, hogy valami
menaszériához jutottunk. — **Attila.**

El innen isten ostroma. — **Kador S.** Vécznek vennék. —
S. M. Tárt karokkal fogadjuk. — **A vándor.** Papirkosárba
vándorolt. — **Rakéta** Nem sült el csak pöfög, mint a
kása. — **K. R.** Mért buvik álaréz alá. Az élecek pom-
pásak, a verset is adjuk. — **Rip.** „Beszélhetsz jó vitéz,
senki sem hallgat rád.“ — **Sárkány.** Nagyon alacsony
repül. Az adomák közül egy bevált. — **H.** Verse mint
vers rossz, mint élez még rosszabb. Azért hogy egy német
csizmadia költő lett, nem következés, hogy minden csiz-
madia költő. Sutor ne ultra crepidam. — **A többi levélre**
jövő számunkban felelünk!

Intelligens egyének mellékfoglalkozást kap-
nak, mely naponta 2-3 frt jövedelmet hajthat és egész
művelt bármily állásu egyének is elvállalhatják e foglal-
kozást, mely nem sorsjegyek vagy kereskedelmi cikkek
kolportálásából, hanem hazafias és politikai természetű,
igen érdekes műveknek (általunk közlendő) könnyű módon
való terjesztéséből áll. Bővebb értesítést ad: Noszlopy E.
Budapest, IV. lövész-uteza 5.

Felelős szerkesztő:

GÁRDONYI GÉZA.

ELŐFIZETÉSRE VALÓ FELHIVÁS!

Minden hazafihoz, ki nemzeti létét szem előtt tartani kötelességének vallja és számot tud vetni a mai vizsás helyzettel, mely a nemzet politikai és társadalmi létét legveszélyesebb módon fenyegeti. Köztudomású dolog, hogy a sajtó mint hatodik nagyhatalom, melynek nagymérvű hivatását jellemezni szükségtelen, idegen kezekbe jutott. Keresztény katolikus államban a szellemi táplálékot zsidók és szabadkőművesek nyújtják, így a jó erkölcs, mely mindennek alapja, honnét, miből szíváregjon a lelkekbe és szívekbe!? Ebredjünk! Hisz a legkisebb féreg is védekezik, midőn élete ellen törnek. És mi, a kik meg birtunk küzdeni a törökkel, tatárral és minden ellenünkkel, kik létünk ellen törtek, tovább is megmaradjunk tétlenségben, egykedvűségben?? Erkölcsi életünk már csaknem elpusztult, anyagi helyzetünk a legzsiláltabb — vessünk határt az örült rohamnak, mely bennünket elnyelni kész.

Tisztes sajtóra, megvesztegethetlen és igazságot hirdető közlönyre ma szüksége van minden jó honpolgárnak, azt támogatni ma nem csak szép dolog, hanem kötelesség!

A zászló ha kicsiny is, de hatalmas lehet a sereg, mely alája sorakozik.

12 éves multunk a kath. irodalom terén, lapunknak jövő évben már **IV. évfolyama**, biztosítékot nyújt arra nézve, hogy lapunk a helyes uton halad. Az eszme melyért harczolunk, az ügy melyért mindhalálig küzdeni elhatározásunk, fenséges és isteni.

Egyház és haza érdekeit szolgálni legbuzgóbban, életünk célja.

A „**Korunk**“ az egyházi és világi írók legjelesbjeivel, versenyképes bármely más sajtótermékkel.

A „**Korunk**“ hasznos olvasmányok mellett „**Frissítő**“ rovatával minden más élel-
lapot helyettesíthet.

A „**Korunk**“ az ország minden vidékén bir munkatársakkal és levelezőkkel, „**Heti Króniká**“-jában felölel minden nevezetes hazai és külföldi eseményt.

A „**Korunk**“ minden negyedévben pályázatokat hirdet a kath. irányu írók serkentésére.

A „**Korunk**“ miben sem akar hátrább maradni más kiadványokkal szemben, f. é. október havától alkalmoszerű arczképeket, egyéb képeket és rajzokat is fog hozni, a nélkül, hogy a lap árát felemelnök.

A midőn tehát minden katolikusnak figyelmét felhívjuk lapunkra, kérjük szives támogatását, melyet mi az által fogunk viszontszolgálni, hogy lapunkat, mihelyt a körülmények megengedik, bővebb tartalommal és többször egy héten fogjuk megjelentetni.

A „KORUNK“ kath. hetilap előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 6 frt.

Fél évre . . . . . 3 fit.

Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

**Lelkészek, tanítók, kisebb fizetésű hivatalnokok, tanulóok és kisiparosok egy negyed-
évre EGY forintért is előfizethetnek.**

A finom kiállítású és legkedveltebb alakban megjelenő hetilap, mely társadalmi cik-
keken kívül szépirodalmi, közérdekű tanügyi és ismeretterjesztő dolgozatokat közöl, azon-
kívül adomatárral, országgyűlési tudósításokkal élces alakban, valamint főpapok és kiváló
egyénségű világi férfiak arczképeivel, ugyszintén egyéb szép kivitelű rajzokkal is kedves-
kedik olvasóinak, rendszeren 3—4000 számban megjelenve.

Mutatványszámok levelező lapon beküldött kívánatra teljesen **ingyen** küldetnek.

Hat előfizetöt **gyűjtőnek** tiszteletpéldány vagy ennek megfelelő ára
adatik.

A főtisztelendő lelkészkező papság **erga sacra** is megrendelheti lapunkat, mely
szives megrendelések főt. **Lehmann Agoston** hittanár és kath. legényegyleti elnök
czimére a „**Korunk**“ kiadóhivatalába, **Budapest, VIII., Mária-utca 30. sz. a**
küldendők.

Budapest, 1887. október havában.

Kador Sándor,

felelős szerkesztő és kiadó.